

Programbeskrivelse

Videreutdanning i idrettsmedisin

30 studiepoeng

2023

*Studiet er godkjent i Utdanningsutvalget: 11.09.2019 (UU/HS-sak 5/19)
Programbeskrivelsen er godkjent i Utdanningsutvalget: 18.10.2022 (UU/HS-sak 144/22)*

Innhold

1. Innledning	3
1.1 Formelle krav	4
2. Læringsutbytte	5
3. Studiets struktur	7
3.1 Faglig progresjon	7
3.2 Emner	8
4. Internasjonalisering	9
5. Undervisnings- og vurderingsformer	10
5.1 Pedagogisk plattform og gjennomføring av undervisning	10
5.2 Eksamens- og vurderingsformer	11

1. Innledning

Fysioterapeuter, osteopater, naprapater og akupunktører jobber i dag med mosjonister og idrettsutøvere fra amatør til elite- og profesjonelt nivå. De jobber med idrettsutøvere både på klinikk og i det idrettsmedisinske støtteapparatet i klubber og lag på forskjellige nivåer. Utdanningen vil gjøre kandidatene i stand til å ta selvstendige avgjørelser i vurdering og rehabilitering av idrettsskader, samt å inngå i tverrfaglig idrettsmedisinsk støtteapparat.

Videreutdanningen i idrettsmedisin gir studentene en mulighet til å utvikle sine kunnskaper, ferdigheter og kompetanse innen idrettsmedisin. Etter endt utdanning har kandidatene kompetanse innen blant annet akuttskadebehandling, rehabilitering og skadeforebygging av idrettsskader.

Kunnskapsbasert praksis står sterkt i utdanningen og studentene lærer å integrere prinsippene for kunnskapsbasert praksis i en biopsykososial vurdering og tilnærming til idrettsskader.

Utdanningen gjør kandidatene i stand til å planlegge, gjennomføre og bidra i multimodale, tverrfaglige, biopsykososiale og kunnskapsbaserte behandlingsforløp som forsvarlig, reflektert og effektiv terapeut for pasienter med idrettsskader i alle aldersgrupper. Herunder ligger også evnen til å diskutere og drøfte idrettsmedisinske problemstillinger med helsepersonell.

Det primære formålet med utdanningen er å gi kandidatene økt kompetanse i idrettsmedisin for å kunne bidra i et tverrfaglig idrettsmedisinsk støtteapparat i alle faser av skadeforløpet.

1.1 Formelle krav

Før fysioterapeuter, osteopater og naprapater:

Det kreves autorisasjon som fysioterapeut, osteopat eller naprapat.

Før akupunktører:

Det kreves bachelorgrad (180 studiepong) i akupunktur eller tilsvarende og videreutdanning i triggerpunkter og intramuskulærstimulering (15 studiepong) eller tilsvarende.

Søkere til helsefag må fremlegge politiattest, da studenten skal ha praksis både 1. og 2.semester, i henhold til universitets- og høyskoleloven §4-9:

«I studier der studenter kan komme i kontakt med mindreårige som del av klinisk undervisning eller praksisstudier, kan det kreves å fremlegge politiattest som nevnt i politiregisterloven § 39 første ledd, ved opptak til eller underveis i studiet.»

2. Læringsutbytte

Alle studieprogrammer ved Høyskolen Kristiania har fastsatt et overordnet læringsutbytte som enhver student er forventet å oppnå etter å ha fullført studiet. Læringsutbytte beskriver hva studenten er forventet å vite, kunne og være i stand til å gjøre som et resultat av læringsprosessene knyttet til studiet. Læringsutbytte er beskrevet i kategoriene kunnskap, ferdigheter og generell kompetanse.

Kunnskap

Kandidaten...

- har bred kunnskap om det idrettsmedisinske begrepet og hva det innebærer å være en del av et idrettsmedisinsk støtteapparat
- har kunnskap om ulike trenings- og restitusjonsprinsipper og forstår hvordan trening og restitusjon påvirker ulike fysiske egenskaper
- har bred kunnskap om forebygging og rehabilitering av idrettsskader
- har bred kunnskap om idrettsskader, herunder skadenes epidemiologi, risikofaktorer, skademekanisme, skadenes biomekanikk, patoanatomi og patofysiologi, vevets tilhelingsprosess og skadenes forløp, diagnostikk, behandlingsalternativer, prognose og kriterier for å returnere til idrett (return to play)
- har kunnskap om de psykiske og sosiale aspektene ved idrettsskader
- kjenner til forskning og utviklingsarbeid innen fagområdet og kan oppdatere sin kunnskap

Ferdigheter

Kandidaten...

- kan på bakgrunn av den kliniske presentasjonen gjennomføre anamnese, klinisk undersøkelse og differensiere mellom idrettsskader i de forskjellige kroppsregionene, samt utføre behandlingstiltak
- kan i den kliniske resonnerings- og beslutningsprosessen integrere prinsipper for akuttskadebehandling og rehabilitering som en del av et kunnskapsbasert, tverrfaglig og multimodalt behandlingsopplegg for idrettsskader
- kan planlegge, gjennomføre og bidra i multimodale, tverrfaglige, biopsykososiale og kunnskapsbaserte behandlingsforløp som forsvarlig, reflektert og effektiv terapeut for pasienter med idrettsskader i alle aldersgrupper
- kan kommunisere med utøver, foresatte, andre helseprofesjoner og andre involverte om utøverens skade og situasjon
- kan diskutere og drøfte idrettsmedisinske problemstillinger med helsepersonell
- kan anvende vitenskapelig litteratur for kritisk å belyse idrettsmedisinske spørsmål og treffe begrunnede valg

Generell kompetanse

Kandidaten...

- kan håndtere pasienter med idrettsskader med et helhetlig menneskesyn, respekt og empati
- har innsikt i egen rolle som del av et tverrfaglig idrettsmedisinsk støtteapparat og overfor utøvere, foreldre, trenere, ledere, media o.l.
- har kompetanse til å inngå i et tverrfaglig idrettsmedisinsk støtteapparat
- har kompetanse innen idrettsmedisin til å kunne jobbe med ulike idretter og idrettsutøvere på ulike nivåer og tilpasse sin praksis til dette
- kjenner til andre helseprofesjoners kompetanse og forstår når det er riktig å samarbeide med andre og/eller henvise pasienten videre og kan gjøre en vurdering av hvilken helseprofesjon det kan være hensiktsmessig å samarbeide med eller henvise til
- har innsikt i de etiske, moralske og juridiske elementene ved håndtering av idrettsutøvere
- kan reflektere over egen praksis og bruke det i evaluering av egen arbeidsprosess og som verktøy i egen læringsprosess
- kan delta aktivt i faglige diskusjoner og bidra til utvikling av god praksis innen idrettsmedisin

3. Studiets struktur

Videreutdanningen i idrettsmedisin er et deltidsstudie som teller totalt 30 studiepoeng. Studiet strekker seg over to semestre og er organisert med samlinger som varer inntil fire dager. Videreutdanningen består av en kombinasjon av stedlig og nettbasert undervisning. Alle emnene er obligatoriske og må fullføres for å fullføre videreutdanningen.

Videreutdanningen i idrettsmedisin gjennomføres på deltid over to semestre og består av to emner:

Videreutdanning i idrettsmedisin	
1. semester	Idrettsmedisin 1 15 stp.
2. semester	Idrettsmedisin 2 15 stp.

Tabell 1. Oppbygging av emner

3.1 Faglig progresjon

Utdanningen har en tydelig progresjon gjennom studiets oppbygning i to emner. Emnene bygger på hverandre og må gjennomføres i den oppsatte rekkefølgen og gir studenten økte kunnskaper, ferdigheter og kompetanse i forskjellige temaer som vanlige idrettsskader, akuttskadebehandling, rehabilitering, skadeforebygging, antidoping og juridiske og etiske aspekter. Studentene skal også lære å kjenne sin rolle som en del av et tverrfaglig behandlingsteam og medisinsk støtteapparat.

3.2 Emner

Emne	Sp	Beskrivelse
Idrettsmedisin 1	15	Dette emnet gir studentene en introduksjon til idrettsmedisin. Prinsipper for akutt-skadebehandling, treningslære, rehabilitering og skadeforebygging vil danne fundamentet for det videre innholdet i emnet. Dette emnet vil også inneholde en omfattende teoretisk og praktisk del om idrettsskader fra hodet, ryggen og overekstremitetene. Emnet vil også inneholde etiske og juridiske betraktninger både for behandling og kommunikasjon med pasienter og for kommunikasjon med trenerteam og annen lagledelse.
Idrettsmedisin 2	15	Dette emnet bygger videre på «Idrettsmedisin 1». Idrettsskader i underekstremitetene vil være hovedfokus i emnet. Det vil være både teoretisk og praktisk undervisning. I dette emnet vil studentene få en introduksjon til restitusjon og emnet vil også gi studentene innsikt i lovverket om doping og kunnskap om antidopingarbeid. I løpet av emnet vil studentene videreutvikle sin kommunikasjonskompetanse overfor pasienter, helsepersonell, trenerteam og annen lagledelse.

Tabell 2. Emner

4. Internasjonalisering

Med henvisning til Studietilsynsforordningen av februar 2017 (§ 2-2, pkt. 7) har studiet ordninger for internasjonalsisering.

Ordningene for internasjonalsisering er tilpasset studietilbudets nivå, omfang og egenart. Med internasjonalsisering menes her at studietilbudet settes i en internasjonal kontekst og at studentene eksponeres for et mangfold av perspektiver.

Det er utstrakt bruk av internasjonal litteratur på pensum og undervisningen bygger på internasjonal forskning. Enkelte i fagmiljøet har deltidsstilling på utenlandske universitet innen fagområdet. Disse foreleser på engelsk, og trekker inn perspektiver fra en internasjonal kontekst. Høyskolen Kristiania har en intensjonsavtale om ansettelsesmobilitet gjennom Erasmus+ avtaler med University of Hertfordshire, Hatfield/London, UK. Formålet med denne avtalen er blant annet utveksling av akademisk personell for faglig utvikling, undervisning og forskningsformål.

Fagmiljøet tilknyttet studiet har et aktivt internasjonalt nettverk, hvilket vises gjennom mange sampublikasjoner med internasjonale forskere. Dette blir benyttet til eksempelvis å organisere gjesteforelesninger fra internasjonale forskere. Det tas sikte på målrettet å videreutvikle dette tilbudet i samarbeid med institusjoner som satser på studier innen helsevitenskap.

For spesifikke ordninger for internasjonalsisering, vises det til studiets emnebeskrivelser.

5. Undervisnings- og vurderingsformer

5.1 Pedagogisk plattform og gjennomføring av undervisning

Studiet legger vekt på varierte arbeidsformer med fokus på samarbeid og med stor grad av egenaktivitet. Det forutsettes at studentene viser initiativ og tar ansvar for eget studiearbeid, felles arbeidsoppgaver og læringsmiljø. Høgskolen Kristiania vektlegger studentaktiviserende læringsformer hvor fokus dreies fra undervisning der foreleseren er i sentrum, til læring der studenten blir subjekt i sin egen læringssituasjon. Dette stimulerer til økt læring og er også i tråd med kvalitetsreformens økte fokus på læringsutbytte. Det skjer stadig utvikling, forandring og tilvekst av kunnskaper innenfor fagområdet. Det er derfor viktig at en allerede gjennom utdannelsen tar ansvar for egen læring, noe studenten vil få bruk for i det praktiske yrkesliv ved tilegnelse av nye metoder og teknikker innenfor fagområdet.

Studentene kan møte på følgende læringsformer ved videreutdanningen i idrettsmedisin:

- Forelesninger og seminarundervisning
- Studentaktiviserende læringsformer
 - Problembasert gruppearbeid
 - Caseundervisning
 - Flipped classroom / omvendt undervisning
 - Prosjektoppgaver/studentpresentasjoner/oppgaver - individuelle og i gruppe
 - Medstudentrespons
- Praktisk undervisning og ferdighetstrening
 - Ferdighetstrening av relevante yrkesferdigheter
 - Anatomisk læringscenter og lab-arbeid
- E-læringsverktøy
 - Nettbaserte læringsmoduler, digitale diskusjonsforum
- Selvstudium og eksamensforberedelser

Bortsett fra forelesninger definerer vi de resterende læringsformene som studentaktiviserende. Valg av læringsformer, og deres omfang, er styrt av ønsket læringsutbytte for studiet.

5.2 Eksamens- og vurderingsformer

Gjennom studiet benyttes flere ulike eksamens- og vurderingsformer, både underveis og etter avsluttet emne. De ulike eksamens- og vurderingsformene er valgt i henhold til hvilken evne de har til å teste den kunnskap, de ferdigheter og den kompetansen som er definert som læringsutbytte i hvert emne, samtidig som det etterstrebes en hensiktsmessig fordeling av ulike eksamensformer igjennom hvert emne i studiet. I tillegg skal eksamensformene bidra til et optimalt læringsutbytte underveis i emnet. Vurderingsformene gjenspeiler ønsket om å ansvarliggjøre studenten. Det legges derfor opp til flere mulige vurderingsformer som tilpasses emnets egenart og gir studentene ulike former for utfordringer.

Enkelte emner på studiet har obligatoriske aktiviteter. Dette er krav studenten må oppfylle for å få gå opp til eksamen. Retten til å gå opp til eksamen forutsetter godkjente aktiviteter. Omfang og plan for obligatorisk aktivitet angis i emnebeskrivelsene. Eksempler på obligatoriske aktiviteter kan være obligatorisk deltakelse i undervisning, deltakelse i og gjennomføring av spesifikke læringsaktiviteter og praktisk demonstrasjon av ferdigheter. Vurderingsuttrykket for obligatorisk aktivitet er Godkjent/Ikke godkjent.

Se siste oppdaterte emnebeskrivelse for detaljer om vurderingsform til hvert enkelt emne. For utfyllende informasjon angående eksamen, se Høyskolen Kristianias hjemmesider.